

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 597: Tâm Đây Cùng Với Phật Và Chúng Sanh, Không Khác, Không Tương

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 051)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tâm này cùng với Phật và chúng sanh, không khác, không tương.】

Đây là giải thích rõ nguyên do. Vì sao có thể cùng với chư Phật, cùng với chúng sanh; nói chư Phật, nói chúng sanh là đã bao trùm toàn bộ mười pháp giới. Trong đó có Bồ Tát, có Duyên Giác, có Thanh Văn, có chư Thiên nhân v.v..., thấy đều bao gồm cả rồi, cho đến tận chúng sanh cõi địa ngục. Nói “hữu tình”, trong ý nghĩa này cũng đã bao gồm cả môi trường sống “vô tình”, cho nên ý nghĩa này bao hàm toàn thể pháp giới, không sót một thứ nào. Đạo lý của nó chính là tâm thanh tịnh không có tướng, tâm thanh tịnh cùng với chư Phật, chúng sanh, cùng với hết thảy pháp tánh là không khác; không khác tức là bất nhị, là một chứ không phải hai, cho nên tâm ấy có thể tương ứng với toàn thể hư không pháp giới.

Cái tâm của chúng ta ngày nay, vì sao không thể cảm ứng đạo giao? Tâm của chúng ta cùng với tâm của Phật, Bồ Tát không giống nhau, chẳng những không giống tâm của Phật, Bồ Tát, mà ngay cả tâm của người phàm với nhau cũng chẳng giống nhau. Cho dù sanh cùng một nhà, làm cha con, tâm của người con và tâm của người cha chẳng giống nhau; hai người yêu thương nhau rồi kết hôn, tâm của người chồng và tâm của người vợ cũng chẳng giống nhau, bạn nói xem có tẻ hay không, hoàn toàn chẳng giống nhau! Vì sao không giống nhau? Do vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của mỗi người không giống nhau, chính là do nguyên nhân này tạo thành. Nếu như lìa bỏ hết thảy phân biệt, chấp trước, vọng tưởng, thì sẽ giống nhau.

Đạo lý này không khó hiểu. Đặc biệt là “Kinh Kim Cang” giảng đến chỗ này, vừa nhắc tới, chúng ta liền phải nên thấu rõ. Vọng tâm thì mỗi người mỗi khác, vô lượng vô biên vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, mỗi người một kiểu.

Xả bỏ vọng tâm rồi, chân tâm chính là tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, làm gì có chuyện không giống nhau? Thấy đều giống nhau cả.

Ví như nước, trong cửa Phật chúng ta thường hay dùng nước để biểu pháp. Chúng ta dùng mười cái thau đựng mười thau nước, làm cho chúng rung động, nước nổi lên gợn sóng, nổi lên sóng lớn, thì mười thau nước này nhất định sẽ có mười hình dạng khác nhau, quyết định không thể giống nhau được. Nhưng nếu như để cho chúng tĩnh lặng trở lại, sóng gợn không còn nữa, thì mười thau nước này quyết định là hoàn toàn giống nhau, chính là đạo lý này vậy.

Nhìn thấu là thấu rõ về mặt lý, buông xả là làm sáng tỏ về mặt sự, sau đó tâm của bạn liền có thể tương ứng với hư không pháp giới. Tương ứng với chư Phật, Bồ Tát, liền được chư Phật hộ niệm, được Long Thiên bảo hộ; tương ứng với hết thảy chúng sanh, ân oán giữa chúng ta với hết thảy chúng sanh từ vô thủy kiếp đến nay chẳng biết có bao nhiêu, một khi tương ứng thì những ân oán này, thậm chí là những nợ nần, liền từ ngay chỗ này mà hóa giải. Cho nên, nếu như bạn không có công phu này, thì ân oán, nợ nần với hết thảy chúng sanh sẽ không có ngày kết thúc.

Chúng ta đem những đạo lý này, những sự thật chân tướng này làm cho rõ ràng rồi, mới biết được chúng ta không thể không nghe Phật Pháp, chúng ta không thể không tu học Phật Pháp. Bạn không tu học Phật Pháp, thì thật sự sẽ ở trong vòng lục đạo luân hồi, trôi lăn không có ngày ra, khổ không thể tả! Chỉ có Phật Pháp mới có thể giúp đỡ chúng ta giải quyết triệt để vấn đề. Đây là giải thích vì sao chân tâm cùng với chư Phật, chúng sanh là không khác, không tương.